

"Hayata Bakışınızı Değiştirir."

KUR'AN'IN GAYBİ HABERLERİ

FEYYAZTV

"Hayata Bakışınızı Değiştirir."

KUR'AN'IN GAYBİ HABERLERİ

FEYYAZTV

İÇİNDEKİLER

Önsöz	3
Rum'un zaferi	4
Haman isminin eski Mısır yazıtlarında geçmesi	8
Firavun'un Boğulması	11
Firavuna gelen musibetler	14
Nuh Tufanı	17
İrem Şehri	21
Mekke'nin Fethi	24
Sebe halkı ve arim seli	25
Ebu Leheb'in küfür üzere ölmesi	28
Peygamberimizin (s.a.v.) Allah tarafından korunacağı	31
Kur'an'ın muhafaza edilmesi	32

Önsöz

Bir beşerin hem de okuma-yazma bilmeyen bir beşerin gaybdan haber vermesi ve verdiği haberlerin her zaman doğru çıkması asla mümkün değildir. Gaybı gelecek ve geçmiş olarak ikiye ayırdığımızda, gelecekte haber vermesi hiçbir cihetle mümkün değildir. Geçmişten haber vermesi ise şayet haber verilen olay meşhur değil ve insanların günlük hayatta konuştuğu bir konu değilse ancak okuma-yazma bilmesi ve geçmişe dair eserleri incelemesi ile mümkündür. Hâl böyle iken, bir beşer görseniz ki hem gelecekte haber veriyor hem de okuma-yazma bilmemesine ve bir satır bile okuyamamasına rağmen geçmişten haber veriyor ve verdiği bu haberler doğru çıkıyor. Acaba bu haberleri veren zatın Allah'ın peygamberi olduğundan ve bu haberlerin yazılı bulunduğu kitabın Allah'ın kitabı olduğundan hiç şüphe edilir mi? Hayır, asla! Zira gaybı Allah-u Teâlâ'dan ve O'nun öğrettiği kişiden başka kimse bilemez.

Kur'an'ın Allah'ın kitabı olduğuna dair eserimizin bu bölümünde Kur'an'ın gaybdan verdiği haberlerin doğruluğunu gösterecek ve bununla Kur'an'ın Allah'ın sözü ve kelamı olduğunu ispat edeceğiz. Eserimize Kur'an'ın Bizans ordularının galibiyetini haber veren Rum suresinin ayetleriyle başlıyoruz.

Rum'un zaferi

“Elif, Lam, Mim. Rum (orduları) yenilgiye uğradı. Dünyanın en alçak yerinde. Ama onlar yenilgilerinden sonra yeneceklerdir. Üç ile dokuz yıl içinde. Bundan önce de sonra da emir Allah’ındır. Ve o gün müminler sevineceklerdir.” (Rum Suresi, 1-4)

Şimdi, bu ayet-i kerimenin işaret ettiği delilimizi inceleyelim:

613-614 yılları arasında Mecusi olan Pers orduları Hıristiyan olan Bizans ordularını mağlup etmiş ve çok ağır bir yenilgiye uğratmıştı. Mekke Müşrikleri Ehl-i kitap olan Hıristiyanların mağlubiyetine çok sevinmiş ve Müslümanlara: “Eğer Allah sizin dediğiniz gibi yegâne galip olsaydı Ehl-i Kitap olan Bizans’ı üstün getirir ve Perslere karşı galip kılardı.” demişlerdi. Bunun üzerine Kur’an-ı Kerim, bir mucize olarak o an imkânsız gibi gözüken gelecekteki bir sonucu haber verdi: 3 ila 9 yıl arasında Bizans Perslere galip gelecek ve bununla Müslümanlar sevinecekti...

Nitekim Hz. Ebubekir Allah’ın bu vaadine dayanarak Perslerin galibiyetine sevinen Müşriklere: “Allah sizin sevincinizi fazla sürdürmeyecek çünkü O birkaç sene içinde Rumların tekrar galip geleceğini haber verdi.” dedi. Hz. Ebubekir’in bu sözü üzerine Müşriklerden Ubey b. Halef iddiaya girmeyi teklif etti. On deve üzerine ve üç yıl içinde Bizans’ın galip gelip gelemeyeceği hususunda iddiaya girdiler.

Hz. Ebubekir olup biteni Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’e anlatınca Efendimiz: “Ayette geçen ‘bid (بضع)’ sözünün 3 sene değil, 3 sene ile 9 sene arasını ifade ettiğini, bu sebeple süreyi de deve sayısını da üç katına çıkarmasını Hz. Ebubekir’e söyledi.

Bu sefer 9 sene içinde Bizans’ın galip gelip gelmeyeceğine dair 100 deve üzerine bahse girdiler. Gerçekten de Tirmizi’nin Sahih’inde haber verdiğine göre, Bedir Savaşı’na tesadüf eden günlerde Bizanslılar Perslere karşı yaptıkları savaşta galip gelmiş ve böylece Kur’an’ın gaybdan verdiği haber tahakkuk etmiştir. Hz. Ebubekir, Ubey İbn-i Halef’in varislerinden kazandığı develeri alarak Peygamber Efendimizin tavsiyesi üzerine fakirlere dağıtmıştır.

Dilerseniz şimdi, Bizans'ın o dönemdeki durumuna biraz daha yakından bakarak Kur'an'ın verdiği bu haberin nasıl muzicevi olduğunu daha net görelim:

Bizans İmparatorluğu o dönemde öyle bir çöküş yaşıyordu ki değil Pers ordularını yenmesi, ayakta kalması bile imkânsız görülüyordu. Persler Bizanslıları 613 yılında Antakya'da mağlup etmişler; Şam, Kilikya, Tarsus, Ermenistan ve Kudüs'ü ele geçirmişlerdi. Aynı dönemde yalnız Persler değil; Avarlar, Slavlar ve Lombardlar da Bizans Devleti'ne karşı savaş açmışlardı. Bizans Kralı Heraklius ordunun masraflarını karşılayabilmek için kiliselerdeki altın ve gümüş süs eşyalarının eritilip paraya çevrilmesini emretmişti. Hatta bunlar da yetmeyince bronzdan heykeller bile para yapımı için eritmeye başlanmıştı. Pek çok vali Kral Heraklius'a isyan etmiş, İmparatorluk parçalanma noktasına gelmişti. Bütün Bizans toprakları Perslerin işgali altına girmişti.

Kısacası herkes Bizans'ın yok olmasını bekliyordu. Ama tam bu dönemde biraz önce ifade ettiğimiz gibi, Rum Suresi'nin ilk ayetleri vahyedildi ve Bizans'ın 3 ila 9 yıl içinde yeniden galip geleceği haber verildi. Bu galibiyet öylesine imkânsız gözüküyordu ki bu habere Müslümanlar dışında kimse inanmamıştı. Ama Kur'an'ın tüm haberleri gibi bu da hiç kuşkusuz gerçekleşecekti ve gerçekleşti. 622 yılında Heraklius Ermenistan'ı işgal edip Persleri yenerek çeşitli zaferler kazandı. 627 yılının Aralık ayında Bizans ordusu ile Persler arasında büyük bir savaş daha oldu. Bizans ordusu Persleri bu savaşta yenilgiye uğrattı. Birkaç ay sonra da Persler işgal ettikleri yerleri Bizans'a geri veren bir anlaşma imzalamak zorunda kaldılar.

Böylece Allah'ın Kur'an'da bildirdiği “Rum'un zaferi” ayetteki “üç ile dokuz yıl içinde” ifadesiyle dikkat çekilen zaman aralığında mucizevi bir şekilde gerçekleşmiş oldu.

Bir insan düşünün. Tek başına çıkmış: “Ben Allah'ın peygamberiyim ve bu kitap da onun kitabıdır.” diyor. Ve inatçı kavminin içinde ona iman eden çok az insan var. Ve O, olması imkânsız gibi çok zor görünen bir mesele hakkında korkusuzca, hiç tereddüt ve telaş göstermeden, büyük bir cesaretle hatta vaktini ve yerini dahi tayin ederek haber veriyor.

Etrafındaki insanlar şaşkınlık içinde hatta bu meselenin olmasını imkânsız görenler müminler ile iddiaya giriyorlar. Eğer bu haber yanlış çıksa, olacak dediği hadise olmasa, onun doğruluğuna ve peygamberlik davasına gölge düşecek ama o kendinden çok emin bir tavırla olacak diyor.

Peki, bu hadise bir zaman sonra tıpkı onun dediği gibi vuku bulsa acaba o zatın harikulade bir zat olduğu ve getirdiği kitabın da Allah'ın kitabı olduğu hususunda bir şüpheniz olur muydu? Elbette hayır! Çünkü gaybı ancak Allah ve Allah'ın öğrettiği kişiler bilir. Bir insanın gaybı bilmesi mümkün olmadığı gibi, gelecekte haber vermesi de hiç mümkün değildir.

Bu ayetlerde yer alan bir başka mucize de o dönemde kimsenin tespit etmesinin mümkün olmadığı coğrafi bir gerçeğin haber verilmesidir.

Rum Suresi'nin 3. ayetinde Rumlar'ın **“Dünya'nın en alçak yerinde”** yenildikleri belirtilir. Bu ifadenin Arapçası “edna-l arz(d)” dır. “Edna” kelimesi Arapça'da “alçak” manasında olan “deni” kelimesinden türemiştir ve “en alçak” anlamına gelir. “Arz(d)” ise yeryüzü demektir. Dolayısıyla “edna-l arz(d)” ifadesi “yeryüzünün en alçak yeri” manasına gelmektedir.

Bu ifade Kur'an'ın indirildiği dönemde bilinmesi asla mümkün olmayan çok önemli bir jeolojik gerçeğe işaret etmektedir. Şöyle ki:

Dünya'nın en alçak yerini araştıran bilim adamları bu noktanın Bizanslıların 613-614 yıllarında yenilgiye uğradığı yer olan Lut Gölü Havzası olduğunu bulmuşlardır. Bizans İmparatorluğu ile Persler arasındaki savaşın gerçekleştiği söz konusu yer Suriye, Filistin ve şimdiki Ürdün topraklarının kesiştiği bölgede yer alan Lut Gölü Havzası'dır. **Lut Gölü çevresi deniz seviyesinden 395 metre aşağıda yeryüzünün “en alçak” bölgesidir.**

Yeryüzünün en alçak bölgesini bilimsel bir çalışma olmadan tespit etmek imkânsızdır. Ve bir insanın kendi ilmi ile bunu bilmesi asla mümkün değildir.

O hâlde sorumuz şu olsun: **Çağımızdaki teknik imkânlar ile ancak tespit edilen bir gerçeğin bundan 1400 sene önce Kur'an'da ifade edilmesini ne ile izah edeceğiz? Ona "Allah'ın kitabı." demeyeceğiz de "Bir beşer sözüdür." mü diyeceğiz? Böyle bir kitaba "Beşer sözüdür." demek hakikate göz kapamak ve hakkı inkâr etmek demektir.**

Haman isminin eski Mısır yazıtlarında geçmesi

Firavun dedi ki: “Ey önde gelenler, sizin için benden başka İlah olduğunu bilmiyorum. Ey Hâman, çamurun üstünde bir ateş yak da bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa’nın İlahına çıkarım. Çünkü gerçekten ben onu yalancılardan biri sanıyorum.” (Kasas Suresi, 38)

Hâman ismi bu ayet-i kerime ile birlikte Kur'an'da 6 yerde geçmektedir: Kasas Suresi 6. ve 8. ayetlerde, Ankebut suresi 39. ayette, Mümin suresi 24. ve 26. ayetlerde yine Hâman'dan bahsedilmekte ve Hâman'ın Firavun'un veziri olduğu haber verilmektedir.

Acaba Hâman isminde birisi yaşamış mıdır? Ve bu kişinin Firavun ile bir ilgisi var mıdır? Bu konuda tarih kitapları ne diyor?

Eski Mısırlıların kelimeleri yazmak için kullandıkları işaretlere hiyeroglif denir. Eski Mısırlılar, Hititler, Maya ve Aztekler hiyeroglif yazısını kullanırlardı. Hiyeroglif yazısı çeşitli yaratık ve eşyalarla ilgili düşünceleri temsil eden ilkel resim ve işaretlerden meydana gelen bir yazıdır. Resimlere uygun manalar verilmeye çalışılmasına rağmen hiyeroglifi çok karmaşık bir yazıdır.

Mısırın tarihi ve dili Roma İmparatorluğu'nun işgali esnasında tümüyle değişmiştir. Hristiyanlığı resmi din olarak kabul eden Roma, putperest olduğunu düşündükleri Eski Mısır dinine karşı yasaklayıcı bir tavır aldı. Mısır tapınaklarını yıkıp kitabeleri söktüler. Hiyeroglif yazısının kullanılmasını yasakladılar. M.S. 300'lerden sonra hiyeroglif yazısı unutuldu ve yeryüzünde bu yazıyı okuyabilen kimse kalmadı. 18. yüzyıla kadar bu böyle sürdü. Bu dili bilen olmadığı için Mısır papirüslerinde ve yazıtlarında neler yazdığı hiç kimse tarafından bilinmiyordu. Bu durum 1799'da Mısır'ı işgal eden Fransız ordusundaki bir askerin kendine siper kazarken bulduğu Rosetta Stone isimli bir yazıtlarla değişti. Bu yazıtı diğer yazıtlardan ayıran özellik aynı metnin hem hiyeroglif, hem demotik hem de Yunanca olarak yazılmış olmasıydı. Yunanca bilinen bir dil olduğu için buna bakılarak hiyeroglif yazısı Jean Françoise Champollion adlı bir Fransız tarafından çözüldü. Bu şekilde

Eski Mısır dolayısıyla Firavun hakkında birçok şey öğrenilebildi.

Hiyeroglif yazısının çözümüyle konumuzu ilgilendiren çok önemli bir bilgiye ulaşılmış oldu. “**Hâman**” ismi gerçekten de Mısır yazıtlarında geçiyordu. Viyana’daki Hof Müzesi’nde bulunan bir anıt üzerinde bu isimden söz ediliyordu. Aynı yazıtta Hâman’ın Firavun’a olan yakınlığı da vurgulanıyordu.

Antik Mısır kültürü ve tarihini incelemiş ve yazdığı eserler Atlas başyapıtı olarak kabul edilmiş Alman bilim adamı **Walter Wreszinski** Hof Müzesi’nde sergilenen bir anıt üzerinde Hâman isminin geçtiğinden ve aynı yazıtta Hâman’ın Firavun’a olan yakınlığından bahsedildiğini eserinde haber vermektedir.

(207. Walter Wreszinski, Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien, 1906, J. C. Hinrichs’ sche Buchhandlung.)

Yine bir antik Mısır tarihçisi olan Hermann Ranke tüm bu yazıtlara dayanarak hazırladığı “Yeni Krallıktaki Kişiler” sözlüğünde Hâman’dan “Taş ocaklarında çalışanların başı” olarak bahsetmektedir.

(Hermann Ranke, Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen, Verlag Von J. J. Augustin in Glückstadt, Band I, 1935, Band II, 1952.)

Evet, Hâman aynen Kur’an’da geçtiği gibi, Hz. Musa zamanında Mısır’da yaşayan bir kişiydi. Kur’an’da bahsedildiği gibi, Firavun’a çok yakındı ve inşaat işleriyle ilgileniyordu. Kur’an’da Firavun’un kule yapma işini Hâman’dan istemesini haber veren ayet bu arkeolojik bilgiyle tam bir uyum içindedir.

Şimdi şu soruyu sormak istiyoruz: Peygamber Efendimiz (s.a.v.) okuma-yazma bilmiyordu ve tek bir satır ne okumuştı ne de yazmıştı. Hâl böyle iken, Kur’an’da, Eski Mısır’da yaşamış ve Firavun’un vezirliğini yapmış kişi hem de ismiyle geçmektedir. Ve bu bahis, 200 yıl önce keşfedilen tarihi bulgular ile aynen uyum içinde gözüküyor. Tarih de bize Hâman isimli bir kişiden, bu kişinin Firavun ile beraber yaşamasından ve Firavun’un veziri olup inşaat işleri ile uğraştığından haber veriyor.

Kur'an'ın indirildiği dönemde erişilmesi mümkün olmayan bu bilgiden mucizevi bir şekilde bahsedilmesi ve aynı bahsin Eski Mısır yazıtlarında da bulunması ne ile izah edilebilir? Bunun tek bir izahı vardır, o da şudur: Kur'an gaybı en iyi bilen Allah tarafından nazil olmuştur, O'nun kitabıdır ve O'nun sözüdür.

Firavun'un Boğulması

“Hani bir zaman sizin için denizi yarmıştık. Sizi kurtarıp Firavun’u ve adamlarını suda boğmuştuk. Siz de bakıp duruyordunuz.” (Bakara, 50)

“Biz de ayetlerimizi inkâr ettikleri ve onlara kulak vermedikleri için kendilerinden intikam aldık ve hepsini denizde boğduk.” (Araf, 136)

“Rablerinin ayetlerini yalanladılar. Biz de günahları yüzünden onları helak ettik. Firavun ile arkasından gidenleri suda boğduk. Hepsini de zalim idiler.” (Enfal, 54)

“Derken Firavun Musa’yı ve İsrailoğullarını Mısır’dan sürmek istedi. Biz de onu ve beraberindekilerin hepsini suda boğduk.” (İsra, 103)

“İki topluluk birbirini görünce, Musa’nın adamları: “Eyvah, yalandık!” dediler. Musa: “Hayır, asla! Rabbim şüphesiz benimledir, bana yolu gösterecektir.” dedi. Bunun üzerine Musa’ya: “Vur asan ile denize!” diye vahyettik, vurunca deniz hemen yarıldı ve her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. Ötekilerini de buraya yaklaştırdık. Musa ve beraberindekilerin hepsini kurtardık, sonra da ötekileri suda boğduk.” (Şuara, 61-66)

Kur’an-ı Kerim zikrettiğimiz ayet-i kerimeler ile Firavun’un akıbetini haber vermekte, Firavun ile ordusunun denizde boğulduklarını bildirmektedir. Şimdi, Kur’an’ın şu ayet-i kerimesine dikkat edelim. Ankebut Suresi 48. ayet-i kerimde şöyle buyrulmuştur: **“Resulüm! Sen bundan önce ne bir yazı okur ne de elinle onu yazardın. Öyle olsaydı batıla uyanlar kuşku duyarlardı.”**

Bu ayet-i kerimenin açıkça beyanına göre, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) okuma-yazma bilmiyordu. Ne bir harf yazmış ne de bir harf okumuştur. Peki hâl böyle iken, nasıl oluyor da kendisinden asırlar önce yaşamış Firavun’dan ve onun denizde boğulma akıbetinden haber veriyor?

Nasıl haber verdiği sorusunun cevabını sonraya bırakalım ve şimdi şu sorunun cevabını arayalım: Acaba gerçekten de Firavun suda boğularak mı ölmüştür? Firavun'un akıbetine dair Kur'an'ın verdiği haberi tarih tasdik ediyor mu?

Şimdi, bu konuyla ilgili olarak İngiltere'de British müzesindeki Firavun zamanından kalma 6 no'lu Mısır papirüsündeki yazıyı okumak istiyoruz:

“Sarayın beyaz odasının muhafızı, kitaplarının reisi Amenamoni'den kâtip Penterhor'a:

Bu mektup elinize ulaştığı vakitte ve noktası noktasına okunduğu zaman, kalbini müteessir edecek bir hâlde olan acıklı felaketi, dalgalarda boğulma felaketlerini öğrenerek kalbini kasırğa önündeki yaparak gibi en şiddetli ıstıraba teslim et. Musibet şiddetli, zaruret birden bire onu zabdetti. Sular içinde uyku canlıyı acınacak bir şey yaptı. Reislerin ölümünü, kavimlerin efendisini, şarkların ve garpların kralının mahvolmasını tasvir et. Sana gönderdiğim haber hangi habere kıyas edilebilir?”

İşte bu yazıtta Mısır Firavunu'nun denizde boğulduğu açıkça anlatılmaktadır. Yani 6 no'lu Mısır papirüsü Kur'an'ın verdiği haberi tasdik etmektedir. Kur'an'ın verdiği haber tarihî yazıtlarla da doğrulanmıştır.

O hâlde şimdi ilk sorumuza dönüyoruz: Bir harf yazmamış ve bir harf okumamış bir insan kendinden asırlar önce yaşamış bir kişinin feci akıbetini nereden biliyor ve nasıl öğrenmiş? Eğer Kur'an'ı Allah'ın kitabı olarak kabul etmezsek bu soruya nasıl cevap veririz? Yoksa sadece “tesadüf” deyip geçecek miyiz? Hayır, tesadüf olamaz. Bu sorunun bir cevabı olmalı.

Bu sorunun tek bir cevabı vardır ki o da şudur: Bu kitap ezelden ebede kadar bütün zamanları bilen Allah-u Teâlâ tarafından nazil olmuş bir kitaptır. Allah-u Teâlâ Kur'an'ın bir mucizesi olarak geçmiş zamanda olmuş ve gelecek zamanda olacak haberleri Kur'an ile bildirmiş ve bu haberleri Kur'an'ın bir mucizesi yapmıştır.

Evet, Kur'an'ın Allah'ın kitabı olduğunu inkâr edenler Kur'an'ın mucizevi bir şekilde vermiş olduğu Firavun'un denizde boğulması haberini ve Kur'an'ın diğer gaybi haberlerini ne ile izah ediyorlar? Bu kitabın Allah'ın kitabı olduğunu kabul etmemek hakikate göz kapatmak ve hakkı inkâr etmek demektir. Kur'an gaybdan verdiği haberlerin doğruluğu ile Allah'ın kitabıdır ve O'nun kalamıdır.

Firavuna gelen musibetler

“Andolsun ki biz, Firavun ve çevresini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık.” (Araf Suresi, 130)

“Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler olarak üzerlerine tufan, çekirge, haşerat, kurbağa ve kan gönderdik. Yine büyüklük tasladılar ve günahkâr bir kavim oldular.” (Araf Suresi, 133)

Kur'an'ın bu ve benzeri ayet-i kerimeleri Firavun ve çevresine gelen musibetlerden haber vermekte, onlara gönderilen kıtlık, tufan, çekirge, kurbağa ve kan musibetlerinden bahsetmektedir. Şöyle ki: Cenab-ı Hakk inkârda ısrar eden Firavun'un kavmine ilk önce şiddetli bir yağmur göndermiştir. Bu yağmur 8 gün 8 gece devam etmiş, kimse dışarı çıkamamış ve Nil Nehri'nin taşmasıyla seller meydana gelip evleri, ekinleri ve hayvanları telef etmiştir. Bu musibet karşısında Firavun'un adamları Hz. Musa'ya gelerek: “Rabbine dua et. Bu belayı başımızdan kaldırsın da sana iman edelim.” demişlerdir. Hz. Musa da dua etmiş ve duasının bereketiyle tufan sona ermiştir.

Ancak onlar yine iman etmediler ve inkârlarında ısrar ettiler. Bunun üzerine Cenab-ı Hakk bir ayet ve mucize olarak onlara çekirge musibetini gönderdi. Ekin ve meyve bahçelerini yiyen çekirge sürüleri evlerin tavanına ve elbiselerin içlerine kadar ulaştı. Bu durum karşısında onlar yine Hz. Musa'ya gelerek dua etmesini ve bu musibeti kaldırmasını istediler ve bunu yaparsa ona iman edeceklerini söylediler. Hz. Musa bunun üzerine tekrar dua etti ve duasının bereketiyle bir rüzgâr gelip çekirgeleri nehre döktü. Ancak kalpleri körelmiş Firavun ve çevresi bu mucizeye karşı da iman etmediler ve sözlerinde durmadılar.

Bunun üzerine Allah-u Teâlâ onların üzerine haşerat musibetini gönderdi. Gönderilen haşerat çekirgelerden arta kalan ekinleri yediler ve elbiselerine girerek kanlarını emdiler. Buna karşı onlar üçüncü kez Hz. Musa'ya gelerek yine dua etmesini ve bu musibeti kaldırmasını istediler ve bunu yaparsa iman edeceklerini söylediler. Hz. Musa yine dua etti ve Allah-u Teâlâ duasını kabul ederek haşeratı yok etti. Ancak

Firavun ve çevresi yine iman etmediler ve Hz. Musa'ya: "Sen bir sihirbazsın. Sihrinle bunları yapıyorsun." dediler.

Bunun üzerine Allah-u Teâlâ onların üzerine kurbağaları yağdırdı. Kurbağalar o kadar çoktu ki yerleri, yurtları kurbağalar ile dolmuştu. Kurbağalardan bir türlü kurtulamayan Firavun ve çevresi yine kurtuluş çaresini Hz. Musa'ya gelmekte buldular ve ona gelerek dua etmesini ve bu kurbağaların yok olmasını istediler. Buna karşı: "Bu sefer muhakkak iman edeceğiz." diye söz verdiler.

Hz. Musa yine dua etti ve duasının bereketiyle bir yağmur yağarak bütün kurbağalar denize döküldü. Lakin onlar yine iman etmediler ve azgınlıklarına devam ettiler. Bunun üzerine de Allah-u Teâlâ onların üzerine kan yağdırmış ve içecekleri dahi her şey kan olmuştur.

İşte Kur'an'ın mezkûr ayetleri Firavun ve çevresinin başına gelen bu musibetleri haber vermekte ve bizlere bir ibret dersi yapmaktadır.

Acaba Kur'an'ın haber verdiği bu hadiseler hakkında tarih kitapları ne demektedir? Şimdi, tarihi yazıtların bu konudaki sözlerini dinleyelim:

Orta Krallık devrinden kalan İpuwer papirüsü 19. yüzyılın başında Mısır'da bulunmuştur. Bu papirüs bulunduktan sonra 1909 yılında Leidenden Hollanda Müzesi'ne götürülüp Gardiner tarafından çevrilmiştir. Papirüste Mısır'daki kıtlık, kuraklık gibi felaketler ve Mısır'dan kölelerin kaçıışı anlatılmaktadır. Ayrıca söz konusu papirüsün yazarı İpuwer'in de bu olayların tanığı olduğu anlaşılmaktadır. Kur'an'da da bildirilen bu felaketlerden İpuwer papirüslerinde şöyle bahsedilmektedir:

"Felaketler tüm memleketi sarmıştı. Her yerde kan vardı. Nehir kan oldu.

Böyle dün gördüğüm her şey helak oldu. Biçilmiş gibi her toprak çırılçıplak...

Mısır'ın aşağısı mahvoldu. Tüm saray ıssız kaldı. Sahip olunan her şey buğday ve arpa, kazlar ve balıklar... Gerçekten ekin her yerde mah-

voldu. Topraklar tüm kargaşaya ve gürültüye rağmen...

Dokuz gün boyunca saraydan hiçbir çıkış yoktu ve kimse o şahsın yüzünü göremedi.

Şehirler kuvvetli akıntılar tarafından yerle bir oldu. Yukarı Mısır harap olmuştu. Her yerde kan vardı. Ülkede salgın hastalıklar baş gösterdi.

Bugün gerçekten kimse kuzeye Byblos'a gidemiyor. Mumyalarımız için ne yapacağız? Altın azalıyor...

İnsanlar sudan korkar oldu. Su içtikten sonra bile susadılar. İşte suyumuz! Mutluluğumuz! Yapabileceğimiz ne var? Her şey talan!

Şehirler yıkıldı. Yukarı Mısır kurudu. Yerleşim alanları bir dakika içinde altüst oldu.”

20. yüzyılda bilgi sahibi olduğumuz bu papirüste yazılan yazıyı dinlerken sanki ayet-i kerimeleri dinliyormuş gibi oldunuz değil mi? Bunun sebebi, papirüsteki yazıların Kur'an ayetleriyle neredeyse aynı olması, Kur'an'ın verdiği haberleri birebir doğrulamasıdır.

O hâlde şimdi şu soruyu soruyoruz: Firavun ve kavmine gönderilen felaketleri haber veren bu papirüsteki yazıların Kur'an'la büyük bir paralellik içinde olması, Kur'an'ın Allah'ın kitabı olmasından başka ne ile izah edilebilir?

Bir beşerin hem de okuma-yazma bilmeyen bir beşerin kendi başına bunları bilmesi ve haber vermesi hiç mümkün müdür?

Hayır, asla mümkün değildir! Bir beşer kendi aklıyla bu bilgileri keşfedemez. O hâlde Kur'an asla bir beşer sözü olamaz ancak ve ancak ezel ve ebed sultanı olan, geçmiş ve geleceği tek bir sayfa gibi gören Allah'ın sözü olabilir.

Nuh Tufanı

“Andolsun ki Nuh’u kavmine gönderdik de onların arasında bin seneden elli yıl eksik kaldı. Onlar zalim kimseler iken nihayet tufan onları yakaladı. Fakat Nuh’u ve gemi halkını kurtardık. Ve bu hadiseyi âlemler için bir ibret kıldık.” (Ankebut Suresi, 14-15)

Kur’an’ın bu ayetleri ve diğer surelerde geçen ayet-i kerimleri yeryüzünde yaşanmış büyük bir tufanı bizlere haber vermektedir. Öyle bir tufan ki yeryüzünün büyük bir bölümünü kaplamış ve bir uygarlığı ortadan kaldırmıştır.

Acaba Kur’an’ın verdiği bu haber hakkında bilim adamları ne demektedir? Gerçekten de böyle bir tufanın olduğunu onlarda kabul etmekte midirler? Bu konu hakkında bilimin ve bilim adamlarının görüşü nedir? Şimdi, Kur’an’ın haber verdiği bu tufan hadisesinin bilim adamları tarafından nasıl ispat edildiğine izah edelim.

Bir uygarlığın birdenbire ortadan kalkması durumunda -ki bu bir doğal felaket, ani bir göç veya bir savaş sonucu olabilir- bu uygarlığa ait izler çok daha iyi korunmaktadır. Çünkü bu gibi felaketlerde insanların içinde yaşadıkları evler ve günlük hayatta kullandıkları eşyalar kısa bir zaman içinde toprağın altına gömülmekte ve böylece uzunca bir süre insan eli değmeden saklanmaktadır. Ve nihayet gün ışığına çıkartılmalarıyla da geçmişteki yaşamları hakkında önemli bilgiler elde edilmektedir.

Nuh Tufanı’yla ilgili birçok delilin günümüzde ortaya çıkarılması da bu sayede olmuştur. M.Ö. 3000 yılları civarında gerçekleştiği düşünülen tufan tüm uygarlığı bir anda yok etmiş ve bunun yerine tamamen yeni bir uygarlık kurulmasını sağlamıştır. Böylece tufanın açık delilleri bizlerin ibret alması için binlerce yıl boyunca korunmuştur.

Mezopotamya Ovası’nı etkisi altına alan tufanı araştırmak için yapılmış birçok kazılar vardır. Bölgede yapılan kazılarda başlıca dört şehirde büyük bir tufan sonucu gerçekleşmiş olabilecek sel felaketinin izlerine rastlanmıştır. Bu şehirler Mezopotamya Ovası’nın önemli şehirleri Ur, Uruk, Kiş ve Şuruppak’tır. Bu şehirlerde yapılan kazılar

bunların tümünün M.Ö. 3000'li yılları civarında bir sele maruz kaldıklarını göstermektedir.

Leonard Woolley bu tufanı araştırmış çok önemli bir bilim adamıdır. British Museum ve Pennsylvania Üniversitesi tarafından ortaklaşa yürütülen bir kazı çalışmasına da başkanlık etmiştir. Sir Woolley'in kazıları Bağdat ile Basra Körfezi arasındaki çölün ortalarında gerçekleşti. Reader's Digest dergisinde Woolley'in kazıları şöyle anlatılmaktadır: Kazı yapılan bölgede derine inildikçe çok önemli bir buluntu ortaya çıkarılmıştı. Bu, Ur şehrinin krallar mezarlığıydı. Araştırmacılar Sümer krallarının ve soyluların gömülmüş olduğu bu mezarlıkta birçok efsanevi sanat eserlerine rastladılar. Miğferler, kılıçlar, müzik aletleri, altından ve kıymetli taşlardan yapılmış sanat yapıtları...

İşçiler çamur olmuş tuğlaların içinden bir metre kadar derine daldılar ve çanak, çömlekleri çıkarmaya başladılar. Ve sonra birdenbire her şey durdu. Artık ne çanak, ne çömlek, ne kül vardı. Yalnız suyun getirdiği temiz çamur...

Woolley kazıya devam etti. İki buçuk metre kadar temiz kil tabakasından geçilerek derine dalındı ve sonra birdenbire işçiler bu devrin insanları tarafından yapılmış zımpara taşından aletler ve çanak, çömlek parçalarına rastladılar. Çamur iyice temizlenince altında kalmış bir medeniyet ortaya çıktı. Bu durum, bölgede büyük bir su baskınının meydana geldiğini gösteriyordu. Ayrıca mikroskobik analiz temiz kilden kalın bir katmanın eski Sümer uygarlığını yok edecek kadar büyük bir tufan tarafından buraya yığılmış olduğunu gösteriyordu.

Bu araştırmalar sonunda kazıya başkanlık eden Woolleyin vardığı neticeyi dikkatle dinleyelim:

“Tek bir zaman diliminde oluşmuş böylesine büyük bir kil kütlesi sadece çok büyük bir sel felaketinin sonucu olabilir. Bu ancak efsanevi Nuh Tufanı'nın kalıntıları olabilir.”

Alman arkeolog Werner Keller de söz konusu kazının neticesini şöyle ifade etmiştir:

“Mezopotamya’da yapılan arkeolojik kazılarda balçıklı bir tabakanın altından şehir kalıntılarının çıkması burada bir sel olduğunu ispatlamış oldu.”

Şimdi bilim adamlarının bahsettiği efsanevi tufanın 1400 sene evvel Kur’an’da nasıl haber verildiğine bakalım:

“Nuh’a şöyle vahyettik: “Bil ki kavminden şimdiye kadar iman etmiş olanlardan başka artık kimse iman etmeyecektir. Onun için yaptıkları şeylerden dolayı kederlenme. Bizim gözetimimiz altında ve vahyimize göre gemiyi yap. Zulüm yapanlar hakkında da bana bir şey söyleme. Çünkü onlar kesinlikle suda boğulacaklardır.”
(Hud Suresi, 36-37)

Gemi, içindekilerle birlikte dağlar gibi dalgalar arasında akıp gidiyordu. Nuh ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna bağırdı: “Yav-rucuğum, gel, bizimle beraber bin! Kâfirlerle beraber olma!” O dedi ki: “Ben, beni sudan koruyacak bir dağa çıkacağım.” Nuh da: “Bu gün Allah’ın merhamet ettiğinden başkasını, Allah’ın bu azabından koruyacak kimse yoktur.” dedi. Derken dalga aralarına giriverdi. O da boğulanlardan oldu. Allah tarafından denildi ki: “Ey yeryüzü suyunu yut! Ey gökyüzü sen de suyunu kes! Ve sular çekildi. Emir yerine gelmiş oldu. (Hud Suresi, 42-43-44)

Acaba Kur’an’ın verdiği bu haberin bilim adamlarının tespitleriyle birebir uyum içinde olması ne manaya gelmektedir?

Kur’an’ın Allah’ın keliması olduğunu kabul etmeyenler, Kur’an’ın 1400 sene evvel bu tufanı haber vermesini ne ile izah edeceklerdir?

Bir beşerin tek başına binler sene evvel yaşanmış bir tufanı görür gibi haber vermesi mümkün müdür?

Başka meselelerde bilim adamlarının sözlerine delil olarak kabul edenler, Nuh tufanı konusunda bu kadar ilmî açıklamaya gözlerini mi kapatacaklar ya da kulaklarını mı tıkayacaklar? Evet, bilim yine Kur’an’ı tasdik etti ve bilim adamları yine Kur’an’ın vermiş olduğu haberlerin doğruluğuna imza attı.

Şu soruyu sorarak bu delili tamamlamak istiyoruz: Acaba ümmi olan yani okuma yazma bilmeyen, hiçbir kitap okumamış ve hiçbir harf yazmamış bir zat elindeki kitaba dayanarak asırlar öncesinde yaşanmış bu tufanı sanki görüyormuş gibi bizlere haber verse ve verdiği bu haber asırlar sonra bütün tarihçiler ve arkeologlar tarafından ilmî çalışmalar neticesinde tasdik edilse acaba hiç şüphemiz kalır mıydı ki bu zat geçmiş ve geleceği bilen Allah'ın peygamberi ve elindeki kitap da o zatın fermanı olmasın?

İrem Şehri

Hiçbir kitap okumamış ve hiç bir harf yazmamış bir insan tarihin karanlıklarında gizli kalmış bir medeniyetten sanki görüyormuş gibi bahsetse ve verdiği bu haber kendinden tam on dört asır sonra bilim adamlarının araştırmalarıyla tasdik edilse böyle bir durum karşısında ne düşünürdünüz?

Ve şu ihtimallerden hangisini kabul ederdiniz?

1- Bu zat zaman ve mekânları aşır ta o kavmin yaşadığı asra gitmiş ve gördüklerini tekrar asrına dönerek haber vermiş. Bu şıkkı hiçbir akıl sahibi kabul edemez, bunu kabul etmek ancak ve ancak akıldan istifa etmekle mümkündür.

2- Bu zat zaman ve mekânları yaratan ve ilmiyle her zaman ve mekânı kuşatan Allah'ın elçisidir ve O'nun peygamberidir. O'nun bildirmesiyle biliyor ve O'nun haber vermesiyle bildiriyor. Bu şık kabul edilmelidir zira kabul edilebilecek bundan başka seçenek yoktur.

Evet, yol iki değil tektir. Bu da o zatın kesinlikle ve kesinlikle Allah'ın peygamberi olduğuna inanmaktır.

Şimdi, o zatın peygamberliğini ve elindeki fermanın Allah'ın kitabı olduğunu ispat eden mucizevi habere geçiyoruz:

“Rabbinin Ad kavmine ne yaptığını görmedin mi? Yüksek sütunlar sahibi İrem’e ki şehirler içinde onun bir benzeri yaratılmış değildi.” (Fecr Suresi, 6-8)

1990’lı yılların başında dünyanın tanınmış gazeteleri çok önemli bir arkeolojik bulguya “Muhteşem Arap Şehri Bulundu”, “Efsanevi Arap Şehri Bulundu”, “Kumların Atlantisi Ubar” başlıklarıyla yer verdiler. Bu ilginç arkeolojik bulguyu daha önemli hâle getiren, isminin Kur’an’da anılıyor olmasıydı. O güne kadar Kur’an’da bahsi geçen Ad kavminin bir efsane olduğunu veya hiçbir zaman bulunamayacağını düşünen birçok kişi bu yeni bulgu karşısında hayrete düştü. Kur’an’da sözü edilen bu şehri bulan kişi amatör bir arkeolog olan Nicholas Clapp idi.

Bir Arap Tarihi Uzmanı ve Belgesel Yapımcısı olan Nicholas Clapp, Arap tarihi üzerine yaptığı araştırmalar sırasında, 1932 yılında İngiliz araştırmacı Bertram Thomas tarafından yazılmış Arabia Felix adında bir kitaba rastlamıştı. Arabia Felix Romalıların Arap Yarımadası'nın güneyinde bulunan ve günümüzdeki Yemen ve Umman'ı kapsayan bölgeye verdikleri isimdi.

İngiliz araştırmacı Bertram Thomas Ad kavminin yaşadığı Ubar kentinin kalıntılarının bulunduğu Umman'ın sahile yakın bir bölgesine araştıma gezisi yapmıştı. Gezisi sırasında çölde yaşayan Bedeviler ile görüşmüş ve bu Bedeviler ona eski bir patika yolu göstermişler ve bu patikanın Ubar isimli çok eski bir şehre ait olduğunu anlatmışlardı.

Bertram Thomas'ın kitabını inceleyen Nicholas Clapp, Thomas'ın haber verdiği Ubar'ın varlığını kanıtlamak için iki ayrı yola başvurdu. Önce Bedeviler tarafından var olduğu söylenen patika izlerini buldu. NASA'ya başvurarak bu bölgenin resimlerinin uydu aracılığıyla çekilmesini istedi.

Daha sonra da California'da Huntington Kütüphanesi'nde bulunan eski yazıtları ve haritaları incelemeye başladı. Kısa bir araştırmadan sonra Mısır-Yunan coğrafyacısı Batlamyus tarafından M.S. 200 yılında çizilmiş bir harita buldu. Haritada bölgede bulunan eski bir şehrin yeri ve bu şehre doğru giden yolların çizimi gösterilmişti.

Bu arada NASA'nın çektiği resimlerde yerden çıplak gözle görülmesi mümkün olmayan ancak havadan bir bütün hâlinde görülebilen bazı yol izleri ortaya çıkmıştı.

Hem eski haritada belirtilen yollar hem de uydudan çekilen resimlerde görülen yollar birbirleriyle kesişiyorlardı. Bu yolların bitiş noktası ise eskiden bir şehir olduğu anlaşılan geniş bir alandı.

Böylece Bedevilerin sözlü olarak anlattıkları hikayelere konu olan efsanevi şehrin yeri bulunmuş oldu. Yapılan kazılarda kumların içinden eski bir şehrin kalıntıları çıkmaya başladı. Bu nedenle de bu kayıp şehir "Kumların Atlantisi Ubar" olarak tanımlandı. Bu eski şehrin Kur'an'da

bahsedilen Ad kavminin şehri olduğunu kanıtlayan asıl delil ise şehrin kalıntılarıydı. Yıkıntıların ilk ortaya çıkarılışından itibaren bu yıkık şehrin Kur'an'da bahsedilen Ad kavmi ve İrem'in sütunları olduğu anlaşılmıştı. Zira kazılarda ortaya çıkartılan yapılar arasında Kur'an'da varlığına dikkat çekilen uzun sütunlar yer alıyordu.

Kazıyı yürüten araştırma ekibinden Dr. Juris Zarins şöyle diyor:

“Bu şehri diğer arkeolojik bulgulardan ayıran şey yüksek sütunlarıdır. Dolayısıyla bu şehir Kur'an'da bahsi geçen Ad kavminin kenti İrem'dir.”

“Rabbinin Ad kavmine ne yaptığını görmedin mi? ‘Yüksek sütunlar’ sahibi İrem’e ki şehirler içinde onun bir benzeri yaratılmış değildi. ” (Fecr Suresi, 6-8)

Mekke'nin Fethi

Fetih suresinin 27 ve 28. ayetlerinde şöyle buyrulmuş: **“Allah dilerse siz güven içinde, korkmadan, bazılarınız saçlarını tamamen tıraş etmiş, bazılarınız da saçlarınızı kısaltmış olarak Mescid-i Haram’a mutlaka gireceksiniz. Bütün dinlere üstün gelsin diye Resulünü hak ile gönderen odur.”**

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Medine’de iken bir rüya görmüştü. Rüyasında Müminler güven içinde Mescid-i Haram’a girip Kâbe’yi tavaf ediyorlardı. Bunun üzerine Efendimiz Müminleri bu haberle müjdelemişti. Çünkü Mekke’den Medine’ye hicret eden Müminler o zamandan beri Mekke’ye gidemiyorlardı.

Allah Peygamberimiz (s.a.v.)’e katından bir yardım ve destek olarak Fetih Suresi’nin 27. ayetini vahyetmiş ve rüyasının doğru olduğunu eğer Allah dilerse müminlerin Mekke’ye girebileceklerini bildirmiştir.

Gerçekten de bir süre sonra önce Hudeybiye Barışı ve ardından gelen Mekke’nin fethi ile Müslümanlar aynı ayette bildirildiği gibi, güven içinde Mescid-i Haram’a girmişlerdir.

Bu ayetin verdiği iki gaybi haber de çıkmış. Müslümanlar Mekke’yi fethetmişler ve hak din olan İslam bütün dinlere üstün gelmiştir.

Şunu da unutmamak ve ayetlere öyle bakmak gerekir. Baharın başında baharı müjdelemek kolaydır. Zor olan kışın ortasında baharı müjdelemektir. Kur'an'ın verdiği haberler kış ortasında baharı müjdelemek gibidir.

Zira bu ayetlerin indiği dönemde Müslümanlar gayet zayıf ve azdı. Hicrete mecbur bırakılarak vatanlarını ve mallarını terk etmişlerdi. Medine’den Mekke’ye Kâbe’yi ziyaret için gelmişler ama Mekke Müşrikleri buna bile müsaade etmediğinden üzülererek Medine’ye dönmüşlerdi.

İşte böyle bir hengâmda Kur'an **“Kâbe’ye güvenle gireceklerini ve İslam'ın diğer dinlere üstün geleceğini”** haber vermiş ve verdiği haber tam dediği gibi doğru çıkmıştır.

Sebe halkı ve arim seli

“Andolsun, Sebe’nin (halkının) oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi.”

(Onlara demiştik ki:) “Rabbinizin rızından yiyeceğin ve O’na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabbiniz var.” Ancak onlar yüz çevirdiler böylece biz de onlara Arim selini gönderdik.

Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük.

Böylelikle nankörlük etmeleri dolayısıyla onları cezalandırdık. Biz (nimete) nankörlük edenden başkasını cezalandırır mıyız? (Sebe Suresi, 15-17)

Kur’an’da Sebe halkından ve nankörlükleri sebebiyle bu halkın başına gelen sel felaketinden bahsedilir. Hatta bu felaketin nasıl meydana geldiği ayrıntılarıyla anlatılır. Zira Sebe kavmine gönderilen azaptan “Seyl-ül Arim” yani “Arim seli” olarak bahsedilmektedir. Kur’an’da geçen bu ifade aynı zamanda bu selin meydana geliş şeklini de göstermektedir.

“Arim” kelimesinin anlamı baraj ya da settir. “Seyl-ül Arim” kelimesi de setin yıkılması sonucunda meydana gelen bir seli anlatmaktadır.

Şimdi, Kur’an’ın Sebe halkı hakkında verdiği bu haberin tarihçiler tarafından nasıl tasdik edildiğini tarihî kayıtların lisanıyla dinleyelim:

Sebe halkı Güney Arabistan’da yaşamış olan dört büyük uygarlıktan biridir. Sebe kavmini anlatan tarihî kaynaklar bu kavmin Fenikeliler gibi yoğun ticari faaliyetlerde bulunan bir devlet olduğunu söylerler. Sebeliler tarihte medeni bir kavim olarak bilinmişlerdir. Sebe hükümdarlarının yazıtlarında onarma, vakfetme, inşa etme gibi kelimeler ağırlıktadır. Bu kavmin en önemli eserlerinden olan Marib Barajı da ulaştıkları teknolojik seviyenin önemli göstergelerindendir.

Sebe halkı o döneme göre oldukça ileri bir teknoloji ile kurdukları Marib Barajı'yla birlikte büyük bir sulama kapasitesine sahip olmuştu. Bu yöntemle elde ettikleri bol ürünli toprakları ve ticaret yolu üzerindeki kontrolleri onlara görkemli ve refah dolu bir hayat yaşatıyordu.

Marib'deki bu baraj aracılığıyla sulanabilen toplam alan 9.600 hektardı ki bunun 5.300 hektarı güney, geri kalanı ise kuzey ovasına aitti. Bu iki ova Sebe kitabelerinde bazen “Marib ve iki ova” diye anılırdı. **İşte Kur'an'daki “sağdan ve soldan iki bahçe” ifadesi muhtemelen bu iki vadideki gösterişli bağ ve bahçelere işaret eder.** Bu baraj ve sulama tesisleri sayesinde bölge Yemen'in en iyi sulanan ve en verimli kesimi olarak ün yapmıştı.

Fransız J. Holey ve Avusturyalı Glaser, Marib setinin çok eski devirlerden beri var olduğunu yazılı belgelerle ispat ettiler. Himer lehçesiyle yazılan belgelerde bu barajın ülke topraklarını verimli kıldığı yazılıydı.

Daha sonra bu barajın yıkılmasıyla meydana gelen sel sonucu bütün ülke harap oldu. Sebelilerin dağların arasına setler inşa ederek kazdıkları kanallar yıkıldı ve bütün sulama sistemi bozuldu. Bunun sonucu daha önceden bir bahçe gibi olan ülke yabancı otların yetiştiği bir hâle geldi ve küçük bodur ağaçların kiraza benzer yemişi dışında yenebilecek hiçbir meyve kalmadı. Ayrıca Sebe kavmine ait sütunların yüzeyinde Sebe dilinde yazılmış yazıtlar bulunuyordu. Bu yazıtları inceleyen Hristiyan arkeolog Werner Keller Kutsal Kitap Doğruyu Söyledi isimli kitabında şöyle demektedir:

“Arim seli Kur'an'da haber verildiği gibi gerçekleşmiştir. Zira Böyle bir barajın olması ve yıkılarak şehri tamamen harap etmesi, Kur'an'daki bahçe sahipleriyle ilgili verilen örneğin gerçekten de meydana geldiğini kanıtlıyor.”

Şimdi şu noktalara dikkat çekiyoruz:

1- Kur'an geçmişte yaşamış Sebe halkından bahsediyor, tarihçiler bunu kabul ediyor.

2- Kur'an Sebe halkının yeşillikler, bağlar ve bahçeler içinde güzel bir şehirde yaşadığını haber veriyor, tarihçiler bunu da kabul ediyor.

3- Kur'an bu şehirde bulunan büyük bir barajdan bahsediyor, tarihçiler bunu da kabul ediyor.

4- Kur'an bu barajın iki bahçeyi suladığını haber veriyor, tarihçiler Marib ve iki ova diyerek bunu da kabul ediyor.

5- Kur'an bu barajın yıkılmasıyla meydana gelen bir sel felaketinden bahsediyor, tarihçiler bunu da kabul ediyor.

6- Kur'an selden sonra bağ ve bahçelerin harap olduğundan haber veriyor, tarihçiler bunu da kabul ediyor.

Acaba bütün bu kabul etmekler sizce ne manaya geliyor?

Evet, tarihçiler Kur'an'ın haber verdiği bütün bu maddeleri kabul etmekle aslında bu kitabın Allah'ın kitabı olduğunu tasdik ediyor. **Zira ümmi yani okuma yazma bilmeyen bir beşerin kendi kendine bunları keşfetmesi ve haber vermesi mümkün değildir.**

Şimdi soruyoruz: Kur'an'a hâşâ bir beşer sözüdür diyenler, Kur'an'ın geçmişten verdiği bu haberlerin doğruluğunu ne ile izah edebilirler?

Kur'an geçmişten verdiği haberlerin doğruluğu ile âdeti "Ben Allah'ın kitabıyım." diye gök gürültüsü gibi seda verirken, onlar sivrisinek vızıltısı hükmündeki hangi hezeyan ile bu sedayı susturabilirler?

Ebu Leheb'in küfür üzere ölmesi

“Ebu Leheb'in elleri kurusun, kurudu da... Ne malı ne de kazandığı ona fayda vermedi. O, alevli bir ateşe girecektir. Karısı da odun hamalı olarak onunla beraber girecektir. Boynunda da hurma lifinden bir ip olacaktır.” (Tebbet Suresi, 1-5)

Asıl adı Abdüluzza'dır. Kur'an ona “Alevli ateşin babası” manasında “Ebu Leheb” ismini takar. Ebu Leheb'in karısı ise Ümmü Cemil'dir. Ümmü Cemil her gece pıtrakları, dikenleri ve dikenli ağaç dallarını toplayıp büyük demet yapar; boynuna bağlar, geceleyin ayağına batsın, yaralar açsın diye Peygamberimiz (s.a.v.)'in geçeceği yollara atar ve saçardı.

Bizler bu iki şahsın Müslümanlara yapmış oldukları eziyet ve zulümleri ilgili kitaplara havale ediyor ve sadece bu surenin gaybdan vermiş olduğu haberi ve bu haberin doğru çıkmasını tahlil etmek istiyoruz.

Tebbet Suresi Ebu Leheb ve eşinin küfür üzere öleceğini haber vermektedir. Ve haber verdiği gibi de çıkmıştır. Bu, gaybdan haber vermektir. Gaybı ve geleceği bir beşerin kendi kendine bilmesi ve birilerinin akıbetinin ne olacağını bildirmesi mümkün değildir. Madem mümkün değildir o hâlde diyebiliriz ki gaybdan haber veren Kur'an Allah'ın kelimadır ve O'nun sözüdür.

Şimdi bu delil üzerinde biraz daha derinlemesine tahlil yapalım:

Kur'an Ebu Leheb ve eşinin kâfir olarak öleceğini ve cehenneme gideceğini bizlere haber veriyor. Kur'an'ın Allah'ın kitabı olduğunu kabul etmeyen ve bunu inkâr eden kimse şu sorularımıza nasıl cevap verebilir:

1- Ebu Leheb Tebbet Suresi indikten tam 7 yıl sonra ölmüştür. Yani Tebbet Suresi'nin ayetleri Ebu Leheb hasta yatağında ölümü beklerken gelmemiş, bilakis tam 7 yıl sonraki akıbetini bildirmiştir. Ebu Leheb'in küfür üzere öleceğini -hâşâ eğer bu kitap Allah'ın kitabı değilse- bir beşer kendi başıyla nasıl bilmiştir?

2- İslam'ın başlangıcında İslam'ın birçok düşmanları vardı ki zamanın geçmesiyle her biri teker teker İslam'a girmiş ve Peygamberimize biat etmiştir. Hatta bunların içinde Müslümanlarla savaşan Halid bin Velid, Ebu Süfyan, Amr İbn As gibi zatlar da vardır. Hatta bunların içinde Hz. Hamza'yı şehit eden Hz. Vahşi ve Hz. Hamza'nın kalbini söken Hz. Hind de bulunuyordu. Bütün bu kişiler daha sonra tövbe etmişler ve "Sahabe" ve "Hazret" unvanına layık olmuşlardır. Bu kişiler gibi Ebu Leheb'in ve eşinin de tövbe etmesi mümkündü ve son derece de doğaldı. Ancak Kur'an'ın lisanıyla onların tövbe etmeyeceği ve kâfir olarak öleceği ilan edildi. Acaba Hz. Muhammed (s.a.v.) Allah'ın peygamberi ve Kur'an da Allah'ın kitabı değilse, Ebu Leheb'in ve eşinin kâfir olarak öleceği nasıl bilindi?

3- Akıllı bir insan kendisini yalancı durumuna düşürecek konularda iddiada bulunmaz. Hele yalanını ortaya çıkaracak tarzda gayba ait hiçbir şey söylemez. Şimdi şunu bir düşünün: Kur'an: "Ebu Leheb ve eşi kâfir olarak ölecek." diyor. Eğer Ebu Leheb veya eşi: "Ben Müslüman oldum, tövbe ettim." deseydi, Kur'an'ın mezkûr haberi doğru çıkmamış olacaktı ki bu da Kur'an'ın davasının iptali anlamına gelirdi. Hatta eğer Ebu Leheb veya karısı yalandan da olsa münafıklık yaparak: "Biz Müslüman olduk." deselerdi, Kur'an'ın ve Peygamber Efendimizin doğruluğu birden yok olacaktı. Öyle ya Kur'an: "Kâfir olarak ölecek." diyor, o kişi ise: "Ben Müslüman oldum." diyor. O zaman Kur'an'ın bu gaybi haberini ne ile izah edeceksiniz? İşte durum bu kadar ciddi iken Kur'an Ebu Leheb ve eşinin küfür üzere öleceğini haber veriyor ve haber verdiği gibi tam 7 sene sonra Ebu Leheb küfür üzere ölüyor. Eğer Kur'an Allah'ın kelamı olmayıp -hâşâ- bir beşerin düzmecesi olsaydı, hiç o beşer yalanını ortaya çıkaracak böyle bir iddiada bulunur muydu? Siz olsanız bulunur musunuz? Elbette hayır! O hâlde bu haberi ve bu haberin doğru çıkmasını Kur'an'ın Allah'ın kelamı olmasından başka ne ile izah edebilirsiniz?

Evet, Kur'an: "Kâfir olarak ölecek." diyor ve 7 sene sonra kâfir olarak ölüyor. Bütün düşmanlığına rağmen ayet-i kerimeyi yalan çıkarmak için münafıklık yaparak "İman ettim." bile diyemiyor. İman kelimesini yalandan da olsa telaffuz edemiyor.

Bunu bilmek ancak ve ancak zamandan münezzeh olup bütün zaman ve mekânları aynı anda bilmek ile mümkündür ki bu sıfat da Allah-u Teâlâ'dan başkasında bulunmaz.

İşte, Kur'an'ın Ebu Leheb ve eşinin küfür üzere öleceğini haber vermesi ve tam haber verdiği gibi vukua gelmesini delil göstererek deriz ki Kur'an gaybları en iyi bilen Allah'ın kalamıdır ve O'nun sözüdür. Kur'an'ın gaybi haberleri bu hükümden başka hiçbir şeyle izah edilemez.

Peygamberimizin (s.a.v.) Allah tarafından korunacağı

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in Allah tarafından korunacağı Maide suresi 67. ayette şöyle buyrulmuş:

“Allah seni insanlardan koruyacaktır.”

Bu ayet-i celile inmeden evvel Peygamber Efendimiz Medine'ye hicret etmişti. Ve Yahudiler Efendimize: “Ya Muhammed, biz çok kala-balığız ve silah sahibiyiz eğer bu davandan ve dininden vazgeçmezsen seni öldürürüz.” demişlerdi.

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz'i Ensardan ve Muhacirlerden yüz kişi bekliyordu. Yahudilerin suikast korkusundan onun yanında geceliyor ve onun ile beraber her gittiği yere gidiyorlardı. Bu ayeti kerime inince Allah'ın Rasulü kendisini bekleyenlere şöyle dedi:

“Ey insanlar, gideceğiniz yerlere gidin, artık beni beklemeyin; şüphesiz ki Allah beni insanlardan koruyacaktır.”

Allah'ın bu vaadinden sonra Peygamber Efendimiz gecenin evvelinde ve geç saatlerinde Medine'nin vadilerinde ve تنها yerlerinde düşmanlarının çokluğuna rağmen tek başına gezerdi. Ve ona suikast planı yapanlar bir türlü planlarını gerçekleştiremezlerdi.

Yani Kur'an'ın gelecekte verdiği bu haber de tam doğru ve hakikat çıkmış, düşmanları son derece hevesli olmalarına rağmen Peygamberimize ilişememişlerdir.

Kur'an'ın muhafaza edilmesi

Kur'an'ın bir tek harfini bile kimse değiştiremeyecektir. **“Muhakkak ki Kur'an'ı biz indirdik ve elbette onu biz koruyacağız.”** (Hicr Suresi, 9)

Bir beşer gayet zayıf, yalnız ve tek başına hem inatçı ve kendisine düşman bir kavmin içinde, elinde bir ferman ve kendinden emin bir tarzda meydan okuyor ve diyor ki: “Elimdeki bu fermanın bir harfini bile ne siz ne de sizden sonraki asırlar asla değiştiremeyecek.”

Kendisine düşman olanların en büyük arzusu ve isteği ise o fermana ilişmek, onu yok etmek ya da en azından değiştirmek. Acaba bu yok etme ve tahrif etme planlarının ve çalışmalarının neticesiz kalması ve çok istemelerine rağmen o fermanın bir harfine bile dokunamamaları bu kitabın Allah'ın kitabı olduğunu ispata kâfi değil midir?

Evet, Allah: **“Muhakkak ki Kur'an'ı biz indirdik ve elbette onu biz koruyacağız.”** ayetiyle Kur'an'ı muhafaza edeceğini ve koruyacağını, kimsenin ona ilişemeyeceğini; değil bir cümlesi ve bir kelimesi, bir harfini bile değiştiremeyeceklerini vaad etmiş ve haber vermiştir.

Bu ayetin verdiği haber de tam doğru çıkmıştır. Kur'an'ın indirilmesinden on dört asır geçmesine ve bu kadar çok Kur'an düşmanları olmasına rağmen Kur'an'ın tek bir harfı bile değiştirilememiştir.

Diğer semavi kitaplar olan İncil ve Tevrat'ı değiştiren zihniyet ve eller Kur'an'a ilişememişlerdir.

İşte geleceğe ait diğer gaybi haberler gibi “Kur'an'ın değiştirilemeyeceğine” ait bu haberinde doğru çıkması ispat eder ki Kur'an Allah'ın sözüdür ve Hz. Muhammed (s.a.v.) Allah'ın peygamberidir.